

לונדון, 12.2.47

פוליה יקרו -

הבוקר היתה לי שיחה פרטית עם א.ב. במיניסטריון החוץ שנמשכה שעה ועשרה רגעים. נהברר לי בשיחות הגדולות - בהשתתפות שני המיניסטרים והרבה פקידים - דנים על הרבה דברים שאינם מעניינים באמת את א.ב., ולא דנים על העניינים הכעשיים שהם הם קובעים באמת את עמדתו, והודעתי לו אתכול שיש ברצוני להפגש אהו באופן פרטי, לשיחה בלתי רשמית, אבל לדבר אהו "ביוזנס" - ומיד בערב שלפן לי שאבוא אליו הבוקר רבע לפני עש. השיחה היתה, נדמה לי, חשובה, כי בורנו את העניינים כמש, ונסיהי להוכיח לו את ההכרח וגם האפשרות המעשית של הפהרון שאנו מציעים. איני יכל להגיד שהוא קיבל דעתי - אין הוא כמהר לשנות דעתו, - א.ל. נדמה לי, ששמע כמה דברים שהיו מעניינים בשבילו וגם השמיע כמה דברים שהיו מעניינים בשב לי.

מהשיחה אחי הלך לפגישה עם הערבים, ומההודעה הרשמית

שנתפרסמה היום אני רואה שהוא אכר להם דברים אחדים ששמע מפי באהו בוקר. בעם הראשונה, כמדומני, הודיע פומבית שמפלגת העבודה מחננדה לספר הלבן and there was now a strong feeling that they had a perfect right to ask of revision of that policy. They felt that the restrictions imposed by the white Paper could not be enforced by British troops indefinitely*.

בדבר שני שאמר לערבים שמצאחי הר לדברים שאמרת

Attempts had been made to bring the Jews and the Arabs together in the same room. Once more he extended an invitation to the Arab representatives to consider whether or not a number of them could meet the Jews."

אנחנו כמובן דחינו הצעות הממשלה, גם הערבים דחו אותן, אם כי נעשה עוד ניסיון שהמדינות הערביות יתנו את המיכתן.

השאלה העיקרית - ובשעה זו אולי היחידה -

היא כה יהיה בינהיים, עד שימצא (אם ימצא) הפתרון הסופי. אמרתי לא.ב.ב. הבודק שהכרחית עליה לקחת וביטול מיד של העלבון בהפליה הגזעית של חוק הקרקע. לא קיבלתי עדיין הבטחה מסוימת, אבל, נדמה, שהיתה ארזן קטנת. באשתי לשיחות האלה בלונדון בלי אשליה, ולכן לא אסע מפה מאוכזב. השאלה היא אם אסע מפה מעודד ?

טלגרפתי כבר היום למרי שחפציה נמצאו.

מחברר שאמנו שלה שלחה החפצים פה לחברה אחת, מבלי להגיד להם מה לעשות בחפצים ולמי למסור או לשלוח אותם. החפצים - שני ארוגות - נחשבלו בחברה בסוף אבגוסט, ומפני שלא ידעו מה לעשות בהם שמו אותם במחסן ושכחו על אודותם. לאחר שבאתי החלה חקירתם והארוגות נצלו, והיום ניתנו הוראות לשלוח אותם לארץ, ואני מקווה שסוף סוף יגיעו (איני יודע מתי) למרי. היי שלום ונשיקות לכולכם

דוד.